

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH**
Michał Serzycki

DRZDO-DEC/492/08/21608
dot. DRZDO-401/001086/06

DECYZJA

z dnia 20 sierpnia 2008 r.

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 w związku z art. 40 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie zgłoszenia do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych przez X prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą **Finanse Rodzinne**, zbioru danych o nazwie „Y”,

umarzam postępowanie w niniejszej sprawie.

U z a s a d n i e n i e

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, w art. 40 wprowadziła obowiązek zgłoszenia do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych zbioru danych przez administratora danych. W rozumieniu ustawy, zbiór danych to „każdy

posiadający strukturę zestaw danych o charakterze osobowym, dostępnych według określonych kryteriów, niezależnie od tego, czy zestaw ten jest rozproszony lub podzielony funkcjonalnie” (art. 7 pkt 1 ustawy), natomiast zgodnie z art. 7 pkt 4 ustawy, przez administratora danych rozumie się „organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę (...) decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych”.

W dniu 6 marca 2006 r. X prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Finanse Rodzinne, zgłosił do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych zbiór danych o nazwie „Y”.

Pismem z dnia 16 marca 2007 r. Wnioskodawca oświadczył, iż <<w związku z likwidacją działalności naszej firmy, zwracamy się (...) o umorzenie postępowania w sprawie rejestracji zgłoszonego zbioru danych o nazwie „Y”>>.

Stosownie do przepisu art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Z powołanego przepisu wynika zatem, że postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem tego postępowania. Jak wskazują komentatorzy, bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, ma miejsce, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” Wydawnictwo C. H. Beck Warszawa 2000, s. 428). W związku z powyższym ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty. Dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy (np. wyrok NSA z dnia 11 stycznia 1994 r., SA/Wr 31/93).

Mając na uwadze okoliczności faktyczne oraz powołane powyżej uregulowania prawne stwierdzić należy, iż postępowanie w sprawie zgłoszenia do rejestracji zbioru danych o nazwie „Y” stało się bezprzedmiotowe i w konsekwencji konieczne jest, na podstawie art. 105 § 1 Kpa, wydanie decyzji o umorzeniu postępowania.

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych orzekł, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Stronie, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 127 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji (adres: Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).